

Gromadzimy się przy wigilijnym stole i uroczyście zapalamy świece.

Przybieżeli do Betlejem pasterze,
Grając skocznie Dzieciąteczku na lirze.

**Chwała na wysokościach,
chwała na wysokościach,
a pokój na ziemi.**

Oddawali swe ukłony w pokorze
Tobie z serca ohotnego, o Boże!

Chwała na wysokościach...

Anioł Pański sam ogłosił te dziwy,
Których oni nie słyszeli, jak żywi.

Chwała na wysokościach...

Dziwili się napowietrznej muzyce
i myśleli, co to będzie za Dziecię?

Chwała na wysokościach ...

Oto mu się wół i osioł kłaniają,
Trzej królowie podarunki oddają.

Chwała na wysokościach...

I anieli gromadą pilnują
Panna czysta wraz z Józefem pilnują

Chwała na wysokościach...

Poznali Go Mesjaszem być prawym
Narodzonym dzisiaj Panem łaskawym

Chwała na wysokościach...

My go także Bogiem, Zbawcą już znamy
I z całego serca wszystko kochamy

Chwała na wysokościach...

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Amen

Światło Chrystusa na oświecenie mroków grzechu i zbawienie świata.

Bogu niech będą dzięki.

Po zapaleniu świecy należy wprowadzić wszystkich, szczególnie najmłodszych domowników, w tajemnicę przeżywanej właśnie uroczystości. Można to uczynić następującymi słowami:

P: Moi drodzy, w dniu dzisiejszym wspólnie obchodzimy Wigilię Bożego Narodzenia. Dziękujemy Bogu za to, że tak umiłował świat, że dał nam swojego Jednorodzonego Syna, który narodził się z Maryi Dziewicy dla naszego Zbawienia. Dziękujemy, że pozwolił nam po raz kolejny doczekać Świąt i przeżywać je w radości i wzajemnej miłości. Chcemy pamiętać podczas tego posiłku o tych wszystkich, którzy dzisiaj cierpią głód na świecie, o chorych i naszych bliskich zmarłych.

Z głęboką wiarą, jak to czynili nasi ojcowie, posłuchajmy słów Ewangelii, opisującej to najradośniejsze dla całej ludzkości wydarzenie narodzin Syna Bożego.

Po wprowadzeniu jeden z członków rodziny odczytuje z przygotowanej księgi Pisma Świętego następujący fragment Ewangelii:

EWANGELIA

Łk 2, 1-18

Z Ewangelii według świętego Łukasza

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna.

Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.

W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie». I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: «Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania».

Gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili nawzajem do siebie: «Pójdźmy do Betlejem i zobaczmy, co się tam zdarzyło i o czym nam Pan oznajmił». Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy Je ujrzeni, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dziecięciu. A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu, co im pasterze opowiadali.

Następnie wszyscy odmawiają Modlitwę Pańską.

Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódz nas na pokuszenie; ale nas zbaw ode złego. Amen.

Uwielbiamy Cię, nasz Panie i Zbawicielu, który zamieszkałeś w Nazareńskiej Rodzinie, a dziś nawiedzasz naszą rodzinę, będącą domowym Kościołem. Napelnij nas swoim Duchem, abyśmy miłowali Ciebie całym sercem i darzyli siebie nawzajem szczerą miłością. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Amen.

Następnie prowadzący bierze opłatki i rozdaje je całej rodzinie. Zebrani składają sobie życzenia, po czym zasiadają do stołu i spożywają posiłek.

Wśród nocnej ciszy.

Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi:
Wstańcie, pasterze, Bóg się wam rodzi!
Czem prędzej się wybierajcie,
Do Betlejem pospieszajcie
Przywitać Pana.

Poszli, znaleźli Dzieciątko w żłobie
Z wszystkimi znaki danymi sobie.
Jako Bogu cześć Mu dali,
A witając zawołali
Z wielkiej radości.

Ach, witaj Zbawco z dawna żądany,
Cztery tysiące lat wyglądany,
Na Ciebie króle, prorocy
Czekali, a Tyś tej nocy
Nam się objawił.

I my czekamy na Ciebie, Pana,
A skoro przyjdiesz na głos kapłana,
Padniemy na twarz przed Tobą,
Wierząc, żeś jest pod osłoną
Chleba i wina.